

การบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2
ACADEMIC ADMINISTRATION OF SCHOOL IN MAE LA NOI DISTRICT
UNDER THE MAE HONG SON PRIMARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE 2

¹รัฐพร ธรรมพิริยะกุล และ ²ประพันธ์ ธรรมไชย
¹Ratthaporn Thampiriyakul and ²Prapan Thamachai

วิทยาลัยแม่ฮ่องสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, ประเทศไทย
Mae hong son College, Chiang Mai Rajabhat University, Thailand

¹ratthaporn101235@gmail.com

Received: May 28, 2023; **Revised:** July 27, 2023; **Accepted:** August 20, 2023

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย 2) ศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 กลุ่มตัวอย่าง คือผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าวิชาการ และหัวหน้ากลุ่มสาระของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย จำนวน 174 คน และกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสนทนากลุ่มเพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารวิชาการ คือผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าวิชาการ และหัวหน้ากลุ่มสาระของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย ที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านวิชาการ จำนวน 2 โรงเรียน เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed methods) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารวิชาการ และแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม โดยแบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80 – 1.00 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันการบริหารวิชาการ เท่ากับ .83 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาการบริหารวิชาการ เท่ากับ .96 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาแล้วสรุปบรรยายแบบพรรณนา

¹ นักศึกษา, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยแม่ฮ่องสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ วิทยาเขตแม่ฮ่องสอน

² รองศาสตราจารย์ ดร. ประธานหลักสูตรการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ วิทยาเขตแม่ฮ่องสอน

และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารวิชาการ พบว่าสภาพปัจจุบันการบริหารวิชาการ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาการบริหารวิชาการโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย 2. แนวทางการแก้ปัญหาการบริหารวิชาการ ได้แก่ ร่วมกันศึกษาบริบทของโรงเรียน นักเรียน ผู้ปกครอง และความต้องการของชุมชน กระตุ้นให้ครูมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ประชุมเพื่อกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน ให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติของ สพฐ. ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเผยแพร่งานวิจัยผ่านช่องทางต่าง ๆ และให้ครูนำวิจัยที่จัดทำขึ้นไปต่อยอดเป็นประเด็นทำทนายในการประเมินวิทยฐานะ จัดทำแผนการนิเทศการศึกษาให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนและทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูนำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปใช้ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย นำผลการประเมินการใช้สื่อ นวัตกรรมมาวิเคราะห์หาจุดเด่น จุดด้อย จากนั้นปรับปรุงให้สอดคล้อง เหมาะสมกับผู้เรียน

คำสำคัญ : การบริหารวิชาการ, โรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย

Abstract

The purposes of this study were 1) to study the current situation and the problems of academic administration of schools in Mae La Noi District, 2) study solutions to academic administration problems in Mae La Noi District under the Mae Hong Son Primary Educational Service Area Office 2. The sample was director, academic head, and group leaders of Mae La Noi District's 174 people and the focus group discussion to find academic administration solutions were director, academic head, and group leaders who had best academic practiced rewards 2 schools. It was a mixed-methods study. The research tools were data form, the current condition and academic administration problem questionnaires and focus group discussion form. The questionnaire had an Index of item objective congruence: IOC between 0.80 - 1.00, the reliability of the current condition questionnaire. The academic administration was .83 and the reliability of the questionnaire on academic administration problems was .96. Moreover, quantitative data analysis using frequency, percentages, means and standard deviation. The result of research 1. The current in academic administration discovered that the existing state of academic administration Overall, every aspect was high level. Academic administration's overall and individual difficulties were at a low level. 2. The process of academic administration problem was meeting investigate the school, students, parents, and community needs. The instructors to develop a plan. Learning administration that is centered on the learner. The meet to establish regulations. Rules for Evaluation Assessment and Academic Results Transfer In conformity with the OBEC

recommendations. Promote and assist teachers disseminate research through various channels and use the research that has been generated to the evaluation of academic standing. The collaborate to develop educational supervision plans that are appropriate for the school setting and present circumstances. The of an internal quality assurance system and educational standards, for example, the school director should encourage instructors to implement action plans. by putting the educational quality improvement strategy into action Emphasizing the importance of all parties' engagement. Promoting and supporting teachers to produce and develop media to create innovative teaching and learning.

Keywords : Academic administration , Schools in Mae La Noi District

บทนำ

สถานศึกษามีหน้าที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้เต็มศักยภาพ โดยการจัดการศึกษาเพื่อเป็นกระบวนการในการพัฒนามนุษย์ให้มีความเจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันมีผลกระทบต่องานเป็นอย่างมาก การบริหารการจัดการศึกษาของประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงอย่างมาก เพื่อพัฒนาคนในประเทศให้มีความสามารถในการดำรงชีวิตในสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยดำรงความเป็นไทยไว้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ซึ่งเป็นกฎหมายการศึกษาฉบับแรกของไทย ได้กระจายอำนาจในการบริหารงานสถานศึกษาออกเป็น 4 งาน ได้แก่ การบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป ซึ่งงานวิชาการเป็นงานสำคัญที่จะทำให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในสถานศึกษา และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดผล ประเมินผล รวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อหนุนในการพัฒนาคุณภาพนักเรียนได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ (ภารดี อนันต์นาวิ, 2553 : 280)

การบริหารวิชาการถือเป็นงานหลักของโรงเรียน เพราะมาตรฐานหรือคุณภาพของการจัดการศึกษามักจะได้รับพิจารณาจากผลงานวิชาการเป็นสำคัญ นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดขอบข่ายงานวิชาการไว้ 17 ด้าน คือการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น การวางแผนงานด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนว การพัฒนา

ระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา การคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อการศึกษา การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการบริหารวิชาการมีบทบาทสำคัญต่อผู้เรียน ครู และสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550 :29-30)

ผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2564 ของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏว่าวิชาภาษาไทยได้คะแนนเฉลี่ย 44.86 ระดับประเทศได้คะแนนเฉลี่ย 50.38 วิชาภาษาอังกฤษได้คะแนนเฉลี่ย 29.85 ระดับประเทศได้คะแนนเฉลี่ย 39.22 วิชาคณิตศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 33.70 ระดับประเทศได้คะแนนเฉลี่ย 36.83 และวิชาวิทยาศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 32.87 ระดับประเทศได้คะแนนเฉลี่ย 34.31 จะเห็นได้ว่าคุณภาพการจัดการศึกษาของในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ในปีการศึกษา 2564 ที่ผ่านมา มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศในทุกรายวิชา

จากสภาพดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 เพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงการจัดการศึกษาและเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 และใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2
2. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 เป็นแบบผสมผสาน (Mixed Method) การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษา ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 51 คน หัวหน้าวิชาการ จำนวน 51 คน และหัวหน้ากลุ่มสาระ จำนวน 204 คน รวมประชากรทั้งหมด 306 คน โรงเรียนทั้งหมด 51 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 29 คน หัวหน้าวิชาการ จำนวน 29 คน และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 116 คน รวมทั้งหมด จำนวน 174 คน

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 2 คน หัวหน้าวิชาการ จำนวน 2 คน และหัวหน้ากลุ่มสาระ จำนวน 7 คน รวมทั้งหมด 11 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย ที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านวิชาการ (Best Practices) ที่ประสบความสำเร็จ และเป็นที่ยอมรับของสาธารณชนในเรื่องการบริหารวิชาการโดยมีผลการทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปีการศึกษา 2564 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

สภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ที่ได้จากการสังเคราะห์จากเอกสารตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 รวมทั้งขอบข่ายการบริหารวิชาการของนักวิชาการและหน่วยงานทางการศึกษาที่มีความสำคัญที่สุด ประกอบด้วย 7 ด้าน คือ 1) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา 5) การนิเทศการศึกษา 6) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา และ 7) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 คือ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 แบ่งออกเป็น 7 ด้าน ลักษณะแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาการสนทนากลุ่มเพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 เป็นแบบเติมข้อความลงในช่องว่างจำนวน 7 ด้าน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 โดยคำนวณค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปของตารางประกอบการพรรณนา

4.2 การสังเคราะห์ข้อมูลแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 จากสนทนากลุ่มใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยอาศัยหลักเกณฑ์การจำแนกหรือจัดกลุ่มข้อมูล และนำเสนอแบบพรรณนา

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง การบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 สรุปผล ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย แสดงดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพปัจจุบัน และปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย

ด้าน ที่	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน			ปัญหา		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	4.02	0.36	มาก	2.26	0.55	น้อย
2	การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	4.40	0.27	มาก	2.02	0.59	น้อย
3	การวัดผล ประเมินผล และ ดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน	4.07	0.31	มาก	2.24	0.50	น้อย
4	การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาในสถานศึกษา	3.81	0.41	มาก	2.34	0.49	น้อย
5	การนิเทศการศึกษา	3.96	0.36	มาก	2.24	0.51	น้อย
6	การพัฒนาระบบประกันคุณภาพ ภายในและมาตรฐานการศึกษา	3.96	0.44	มาก	2.33	0.55	น้อย
7	การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา	4.11	0.36	มาก	2.12	0.54	น้อย
เฉลี่ย		4.05	0.22	มาก	2.22	0.42	น้อย

จากตารางที่ 1 พบว่าสภาพปัจจุบันการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอมะนังน้อย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.22) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ได้แก่ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สภาพปัจจุบันการบริหารวิชาการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.27) รองลงมา คือด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.36) และด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.31) สำหรับสภาพปัจจุบันการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอมะนังน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.41)

ส่วนปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอมะนังน้อย โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.22$, S.D. = 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ได้แก่ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา มีปัญหาการบริหารวิชาการอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.34$, S.D. = 0.49) รองลงมา คือด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ($\bar{X} = 2.33$, S.D. = 0.55) และด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ($\bar{X} = 2.26$, S.D. = 0.55) ตามลำดับ สำหรับปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอมะนังน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.02$, S.D. = 0.59)

2. แนวทางการแก้ปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียน ในอำเภอมะนังน้อย ผลการศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอมะนังน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอนเขต 2 ประกอบด้วย 7 ด้าน คือ

1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนจัดประชุมครู คณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาหลักสูตร และร่วมกันศึกษาบริบทของโรงเรียน นักเรียน ผู้ปกครอง และความต้องการของชุมชน

2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ได้แก่ แต่งตั้งคณะกรรมการในการนิเทศ ติดตาม และตรวจสอบกระบวนการเรียนการสอนของครูอย่างต่อเนื่อง และควรกระตุ้นให้ครูมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

3) ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนและคณะครูประชุมเพื่อกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน ให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติของ สพฐ.

4) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนและฝ่ายวิชาการส่งเสริม สนับสนุนให้ครูเผยแพร่งานวิจัยผ่านช่องทางต่าง ๆ และให้ครูนำวิจัยที่จัดทำขึ้นไปต่อยอดเป็นประเด็นท้าทายในการประเมินวิทยฐานะ

5) ด้านการนิเทศการศึกษา ได้แก่ ร่วมกันจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนและทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน

6) ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนควรส่งเสริม สนับสนุนให้ครูนำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปใช้ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย และมีการติดตาม ตรวจสอบการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

7) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ได้แก่ นำผลการประเมินการใช้สื่อ นวัตกรรมมาวิเคราะห์หาจุดเด่น จุดด้อย จากนั้นปรับปรุงให้สอดคล้อง เหมาะสมกับผู้เรียน และผู้อำนวยการโรงเรียนควรส่งเสริม สนับสนุนให้ครูนำสื่อที่ปรับปรุงแล้วไปเผยแพร่

อภิปรายผล

จากการศึกษาการศึกษาเรื่อง การบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ผู้ศึกษาได้อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้ น่าจะเป็นผลมาจากการบริหารวิชาการ เป็นภารกิจที่สำคัญของการบริหารโรงเรียน เป็นหัวใจของการจัดการศึกษาที่ผู้บริหาร โรงเรียน ครู ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ต้องให้ความสำคัญ และมีส่วนร่วมในการวางแผน ปรับปรุงแก้ไขอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง อีกทั้งยังเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จ ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานศึกษา ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ความรู้ ทักษะ ให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับสภาพปัจจุบันการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เป็นปัจจัยสำคัญในการจัดกระบวนการให้ผู้เรียนเข้าสู่มาตรฐานและได้รับการพัฒนาตนเอง กระบวนการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ซึ่งสภาพปัจจุบันการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย สอดคล้องกับแนวคิดของ วิภาภรณ์ สร้อยคำ (2560) ที่ได้กล่าวว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีการสอนที่ถูกต้อง ตลอดจนมีการอำนวยความสะดวกเพื่อจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ หลักที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอน ควรจัดความรู้และคุณสมบัติอื่น ๆ ที่ต้องการให้แก่ผู้เรียนได้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เนื้อหาที่สอนควรมีความยืดหยุ่นตามเหตุการณ์สภาพท้องถิ่นและความสนใจของผู้เรียน กระบวนการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของดวงแข มานะปรีชางามเลิศ (2562) ที่ได้ทำการศึกษาาระดับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท พบว่าการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ รองลงมา คือการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพในและมาตรฐานการศึกษา ส่วนด้านที่มีการบริหารวิชาการเป็นลำดับสุดท้าย คือการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา

ผลการศึกษาปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับน้อย น่าจะเป็นผลมาจากการบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่ผู้อำนวยการโรงเรียนต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่ง

เป็นงานที่จะต้องปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษาและเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จ และความสามารถของผู้บริหาร ส่วนรายด้าน พบว่าปัญหาการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากครูทุกคนทำวิจัยในชั้นเรียน โดยมีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยไม่เพียงพอ ประกอบกับครูยังไม่เล็งเห็นถึงความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน และไม่มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยในชั้นเรียนให้ผู้ปกครอง ผู้เกี่ยวข้อง หรือผู้สนใจได้ทราบ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุลัดดาวัลย์ อัฐนาค (2557) ที่ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 พบว่าการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีปัญหาการบริหารงานวิชาการโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับน้อย และสอดคล้องกับงานวิจัยของสารินทร์ เอี่ยมครอง (2561) ที่ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 พบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา คือการประชุมวางแผนในการกำหนดมาตรการ เกณฑ์ ทิศทางในการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร อาจเป็นเพราะครูมีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยไม่เพียงพอ ประกอบกับไม่ทราบทิศทางในการทำวิจัย และสถานศึกษาไม่ได้ชี้แจงหรือมอบนโยบาย มาตรการในการทำวิจัย จึงไม่สามารถนำไปสู่การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

2. จากผลการสังเคราะห์แนวทางการแก้ปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 จำนวน 7 ด้าน ซึ่งผ่านการยืนยันคำตอบจากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย ที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านวิชาการ (Best Practices) แล้วทุกข้อ แสดงให้เห็นว่าสามารถนำไปเป็นแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อยได้ โดยผู้ศึกษาจะนำเสนอการอภิปรายผลแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อยที่มีปัญหาสูงสุด 3 อันดับแรก ดังนี้

2.1 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา แนวทางการแก้ปัญหาการบริหารวิชาการ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ได้เสนอแนะให้โรงเรียนควรมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนตามโครงสร้างของงาน จัดทำคำสั่งแต่งตั้งให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 เรื่อง โดยเน้นเรื่องที่เป็นปัญหามากที่สุด ผู้อำนวยการโรงเรียนและฝ่ายวิชาการมีการนิเทศ ติดตามการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง และควรส่งเสริม สนับสนุนให้ครูเผยแพร่งานวิจัยผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น งานเปิดบ้านวิชาการ Web Site โรงเรียน นิทรรศการงานวิจัยในศูนย์บริหารการจัดการศึกษา เป็นต้น ผู้อำนวยการโรงเรียนและฝ่ายวิชาการ ควรส่งเสริม สนับสนุนให้ครูนำวิจัยที่จัดทำขึ้นไปต่อยอดเป็นประเด็นทำทนายในการประเมินวิทยฐานะ ว9 (PA) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภูวนัย ปัฐพี (2559) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา

กลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 พบว่าควรจัดอบรมครูเกี่ยวกับการวิจัย เพื่อคุณภาพการศึกษาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และสนับสนุนงบประมาณในการวิจัยเพื่อลดภาระของครูผู้วิจัย และสอดคล้องกับนคร จงอนุรักษ์ (2564) ได้ทำการศึกษา เรื่องการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเซนต์คาเบรียลบุรี พบว่าสถานศึกษาควร สนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และสมรรถนะที่ดีขึ้นโดยกำหนดให้ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้และเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน

2.2 ด้านการพัฒนากระบวนประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนากระบวนประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ได้เสนอแนะให้ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการพัฒนากระบวนประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละส่วนอย่างชัดเจนผู้อำนวยการโรงเรียน และครูร่วมกันวิเคราะห์บริบทโรงเรียน และความต้องการของชุมชนเพื่อกำหนดมาตรฐานการศึกษาโดยให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาชาติ ผู้อำนวยการโรงเรียนควรส่งเสริม สนับสนุนให้ครูนำแผนการปฏิบัติไปใช้ โดยดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา เน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ติดตาม ตรวจสอบการดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องผู้อำนวยการโรงเรียนควรส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ารวมการอบรมที่เกี่ยวกับกระบวนประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาโดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 อย่างต่อเนื่อง และควรส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยการมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เช่น ปรากฏชาวบ้าน วิทยากรท้องถิ่น เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรพรรณ มูลละ (2560) ที่ได้ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงของ อำเภอแม่สรวย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้แนวทางในการพัฒนาการบริหาร งานวิชาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ตามประเด็นที่สำคัญ ได้แก่ สถานศึกษาควรสร้างความตระหนักให้ครูเห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา สถานศึกษาควรจัดอบรมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง และสถานศึกษาควรนำผลการประเมินเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาใช้ในการปรับปรุงและแก้ไขต่อไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของปรีตถรณ์ กองนาคุ (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแนวทางการบริหารวิชาการ สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 พบว่าแนวทางการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนากระบวนประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนควรร่วมวางแผนกำหนดภารกิจ วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์และ ความสำเร็จของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษาตามองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษา ทุกฝ่ายร่วมประเมินและรายงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เพื่อรองรับการพัฒนาการสอนของครู

2.3 ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ได้เสนอแนะให้มีการจัดประชุมครู คณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาหลักสูตร โดยให้อยู่ในกรอบของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้อำนวยการโรงเรียนและครูร่วมกันศึกษาบริบทของโรงเรียน นักเรียน ผู้ปกครอง และความต้องการของชุมชน และใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ผ่านมา นำมาวิพากษ์หลักสูตร เพื่อหาจุดเด่น จุดด้อย และจุดที่ควรพัฒนา จากนั้นปรับปรุงให้สอดคล้อง เหมาะสมกับเป้าหมายโรงเรียน และสภาพความต้องการของชุมชน นำผลการประเมินหลักสูตรไปใช้ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ สอดคล้องกับงานวิจัยของวราพร สิ้นศิริ (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี พบว่าสถานศึกษาควรเน้นการให้ผู้เรียนสร้างนวัตกรรมและมีทักษะการเรียนรู้สู่อาชีพซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน ดังนั้นจุดเน้นของทุก ๆ สถานศึกษาที่ครูและบุคลากรทางการศึกษา ทราบกันเป็นอย่างดีนั้น คือการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนโดยเน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

การศึกษาการศึกษาเรื่อง การบริหารวิชาการของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 พบว่าด้านที่มีปัญหามากที่สุด คือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ดังนั้น ควรนำผลการศึกษานี้ไปปรับปรุงการดำเนินงานการบริหารวิชาการในสถานศึกษาของอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ผู้อำนวยการโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำแนวทางนำไปสู่การปฏิบัติมีวิธีการหรือขั้นตอนที่นำไปสู่เป้าหมายโดยมีทิศทางที่แน่นอนชัดเจน จากปัญหาด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาที่มีปัญหามาก ควรนำมาศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความชัดเจนมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ดวงแข มานะปรีชางามเลิศ. (2562). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- นคร จงอนุรักษ์. (2564). *การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร,

- ปรีตถกรณ์ กองนาถ. (2564). การพัฒนาแนวทางการบริหารวิชาการ สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตรเขต 3. บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
- ภารดี อนันต์นาวิ. (2553). หลักการ แนวคิด ทฤษฎี ทางการบริหารการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3).
ชลบุรี: มนตรี.
- ภูวนัย ปิฐพี. (2559). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา
กลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. บัณฑิต
วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา,
- วรพร สันศิริ. (2564). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาตอนต้นบุรี. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 7 (3), 129-143.
- วิภากรณ์ สร้อยคำ. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลของโรงเรียน
เอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร. บัณฑิต
วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สารินทร์ เอี่ยมครอง. (2561). แนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดชัยนาท
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครสวรรค์, นครสวรรค์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). แนวทางการกระจายอำนาจการบริหาร
และการจัดการศึกษาให้คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาตามกฎกระทรวง
กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษา พ.ศ.2550.
กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุลัดดาวัลย์ อัฐนาถ. (2557). สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3.
บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
- อรพรรณ มูลละ. (2560). การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงของอำเภอ
แม่สรวย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเชียงราย เขต 2. บัณฑิต
วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยพะเยา.
- Best, John W. (1982). Research in Education. 4th ed. New Delhi : Prentice – Hall of
India.